DIN CUVINTUL PARTICIPANȚILOR

Cerințe sporite față de sportivii fruntași

PROF. MARIUS BIRJEGA, *inspector în departamentul Învățămîntului superior din M.I.C.:* „În munca tuturor cadrelor care lucrează în atletism trebuie să intervină o cotitură însemnată. Trebuie să se renunțe la „declarații" și să se treacă concret la traducerea în viață a măsurilor ce vor fi elaborate de consfătuire. În realizarea multora din ele o contribuție însemnată pot și trebuie să o aducă, în primul rînd, atleții. Ei au datoria să muncească cu mai multă dragoste, cu mai multă pasiune, să se străduiască necontenit să-și ridice măiestria la nivelul cerințelor actuale. În ceea ce privește întrecerile internaționale, sportivii noștri trebuie să nu uite nici un moment că ei reprezintă culorile țării și prin întreaga lor comportare, prin performanțele pe care le obțin, ei să dovedească că merită pe deplin această încredere, această prețuire. Pentru aceasta cred că trebuie intensificată munca de educație. Astăzi, trebuie să avem pretenții mai mari față de sportivii noștri fruntași!

Universitățile ar trebui să dea atletismului nostru cel mai mare număr de recordmani, cei mai mulți campioni. Dar, din păcate, nu este așa. De ce? După părerea mea în facultățile noastre nu există suficientă preocupare pentru atletism. Totul pornește de la asistenții de educație fizică, care se cam lasă „greu" în ceea ce privește atletismul. Activitatea în acest sport este mai pretențioasă decît, să zicem, la handbal sau volei. Aici există cifre și rezultatele vorbesc cît se poate de clar despre munca depusă! Va trebui ca asistenții noștri să-și revizuiască complet felul de a munci și să traducă în viață directivele primite din partea M.I.C. în ceea ce privește dezvoltarea atletismului, ca sport de bază. Cu mai multă pasiune pentru profesiune, cu mai multă inițiativă și spirit de răspundere din partea lor, succesele nu vor întîrzia să se vadă"...

Numai trei antrenori nu pot rezolva toate problemele

PROF. ALEXANDRU MERICĂ, *asistent de educație fizică la Universitatea A. I. Cuza, președinte al comisiei regionale de atletism din Iași:* „În ultimii ani activitatea atletică din Iași a înregistrat o serie de succese; este adevărat încă departe de posibilitățile pe care le avem. În regiunea noastră nu se poate vorbi însă de atletism decît la C.S.M.S. și Ș.S.E. din Iași și la Complexul școlar din Bîrlad. Și atît! Trebuie să recunoaștem că e mult prea puțin pentru o întreagă regiune cum este Iașul. Pentru atletism nu lucrează însă decît 3 antrenori care, bineînțeles, nu pot rezolva toate problemele acestui sport. Trebuie mult mai mult interes din partea tuturor profesorilor de educație fizică din școli pentru a dezvolta activitatea atletică la înălțimea așteptărilor. Dar, în același timp, trebuie ca și organele și organizațiile locale U.C.F.S. să se ocupe mai serios de acest sport. Iată, de pildă, situația actuală a stadionului „23 August" din Iași. Deși a fost inaugurat abia de doi ani, pista și instalațiile pentru atletism, nefiind îngrijite, s-au deteriorat. Pentru a „menaja" gazonul fotbaliștii se antrenează (cu ghete cu crampoane) chiar pe... pista de atletism, astfel că atleții nici nu mai au unde să se antreneze!".

Punem accent pe îmbunătățirea calității muncii

SEVER PĂDUREANU, *președintele consiliului regional U.C.F.S. Brașov:* „Avem satisfacția să constatăm că atletismul a înregistrat în regiunea noastră succese frumoase. La realizarea acestora o contribuție importantă și-a adus-o un larg activ obștesc care lucrează în domeniul atletismului.

La ora actuală tehnicienii noștri (32 de antrenori și tot atîția instructori) pun un accent deosebit pe îmbunătățirea calității muncii. În Brașov am organizat un centru special de pregătire pentru atletism, încadrat cu trei antrenori care lucrează fiecare în specialitatea respectivă. Avem convingerea că, în scurt timp, roadele acestei activități se vor vedea limpede de tot.

Pentru vara acestui an ne-am propus organizarea unei tabere de pregătire atletică, la care vor fi chemați cei mai talentați tineri din regiunea noastră".

„Planul" zilei de muncă – secretul succeselor

IOLANDA BALAȘ, *maestră emerită a sportului, recordmană a lumii la săritura în înălțime:* „Trebuie intensificată munca de propagandă a atletismului, care trebuie să îmbrace aspectele cele mai variate, cele mai convingătoare. Rezultatul acestei munci să se vadă în numărul tinerilor care vor ieși pe stadioane.

Pentru ca atleții noștri fruntași, dar nu numai ei, să-și îmbunătățească de la an la an performanțele, este nevoie de mai multă disciplină în muncă, de mai multă pasiune pentru tot ceea ce fac. Un program al zilei de muncă, judicios întocmit și, mai ales, respectat cu strictețe este „secretul" succeselor, al marilor performanțe. Cunosc foarte bine exemplul săritorului sovietic de triplusalt, Vladimir Goreeaev. El a avut o perioadă de timp foarte încărcată cu treburile sale profesionale. Credeți însă că a renunțat să se mai antreneze? Nu! Pentru că nu avea alte ore disponibile, Goreeaev se antrena de la ora 22 pînă spre miezul nopții. Așa a și ajuns la rezultatele pe care le-a obținut!

Un asemenea exemplu trebuie să stea viu în fața atleților noștri fruntași. Avem datoria să muncim și mai mult pentru a răspunde prin rezultate înalte condițiilor create de partid mișcării noastre sportive".

Profesor despre care nu se mai vorbește

EUGEN BRAN, *conferențiar universitar, șeful catedrei de atletism de la Institutul de Cultură Fizică:* „În analiza activității atletismului din țara noastră nu s-a vorbit nimic despre munca desfășurată în cadrul catedrei de la I.C.F. Ar fi trebuit analizată și activitatea noastră, a acelora care pregătim pe specialiștii atletismului.

Mulți dintre studenții noștri, atunci cînd termină I.C.F., pornesc plini de entuziasm la locurile de producție unde au fost repartizați. Dar avem surpriza ca după 1—2 ani să nu mai auzim nimic despre unii din ei, despre munca lor. Ce se întîmplă? După părerea noastră entuziasmul li se „stinge", încep să se delase în munca pentru care au fost pregătiți, nu se mai ocupă de atletism ci de alte probleme. Sub pretextul unor „greutăți" ei își ascund de fapt lipsa de activitate, pasivitatea lor...

În ceea ce privește pregătirea atletică, practica a dovedit că abia după un antrenament sistematic de 7 ani un tînăr poate ajunge la „maturitate", poate fi capabil de rezultatele cele mai înalte. De aceea este nevoie ca această pregătire să se facă cu toată atenția și tinerii să nu fie obligați să obțină rezultate imediate. Este nevoie deci de multă răbdare, de mult tact pedagogic".

Școala – izvor nesecat de cadre

PROF. CORNEL IOVĂNESCU, *profesor emerit:* „Mă ocup de aproape 30 de ani de atletism. Am satisfacția că în aceste trei decenii am crescut și format numeroase elemente de frunte ale atletismului nostru. După părerea mea școala reprezintă pentru atletism un izvor nesecat de cadre. Tocmai de aceea trebuie lămurită problema sporturilor care trebuie predate la orele de educație fizică din școală. Este foarte greu ca un profesor dintr-o școală să se ocupe în același timp de pregătirea elevilor săi în mai multe sporturi. Cred că atletismul și gimnastica pot asigura cel mai bine pregătirea sportivă multilaterală a elevilor".

Mai mult control al muncii profesorilor

DUMITRU COSTEA, *directorul Direcției de educație a tineretului școlar din M.I.C.:* „Programele de învățămînt elaborate de M.I.C. sînt foarte clare în privința atletismului. Numai respectarea lor de către profesorii de educație fizică și ar fi constituit o puternică impulsionare a activității atletice din școli. Dar, după cum dovedesc faptele, profesorii noștri nu înțeleg să-și facă datoria și nu respectă linia indicată de aceste programe. Aceasta dovedește că nici controlul efectuat de inspectorii M.I.C. n-a fost prea exigent. Pe viitor va trebui să alcătuim echipe de la M.I.C. și U.C.F.S. care să controleze activitatea profesorilor de educație fizică din școli.

Unii directori de școli nu susțin activitatea sportivă pe motiv că aceasta ar... încurca procesul de învățămînt. Este complet greșit, mai ales că practica dovedește astăzi că între procesul de învățămînt și activitatea fizică există o armonie perfectă.

Pentru anul 1962 vom extinde organizarea concursurilor de atletism pentru elevii claselor I—IV și mai ales pentru cei din clasele V—VII, ca și taberele școlare în timpul verii. Cerem sprijinul F.R.A. în acțiunea de depistare a celor mai talentați tineri care să fie chemați în aceste tabere. De asemenea vom lua măsuri pentru activizarea secțiilor existente, pentru înființarea altora noi și vom studia posibilitatea înființării unor școli cu program de educație fizică în care accentul să fie pus pe atletism".

Despre unitatea în procesul de instruire

PROF. VLADIMIR SIMIONESCU, *inspector în M.I.C., membru în biroul F.R.A.:* „Transferările nejustificate ale unor atleți de la un club la altul determină o lipsă de unitate în procesul de instruire. Aceasta este mult mai gravă atunci cînd este vorba de atleți mai întîi, o intensă muncă de propagandă a atletismului".

Să „reactivăm" pe toți specialiștii!

PROF. SORIN PASCU, *vicepreședinte al consiliului regional U.C.F.S. Cluj:* „Deși în Cluj își desfășoară activitatea un mare număr de antrenori și profesori de educație fizică cu specializare în atletism, totuși rezultatele nu sînt pe măsura posibilităților și ale condițiilor existente. Se lucrează prea mult la „suprafață" și nu se intră în adînc în școli și facultăți. Pe viitor vor trebui „reactivați" mulți dintre specialiștii clujeni care au cam uitat de atletism...".

Grijă pentru instructorii voluntari

PROF. MIHAIL IONESCU, *șeful serviciului de educație fizică din Departamentul învățămîntului superior din M.I.C.:* „Pentru formarea unui număr cît mai mare de instructori voluntari cred că este bine ca antrenorii noștri cei mai pricepuți să-și mute, pentru cîteva luni pe an, „cîmpul" de activitate în diferite centre ale țării. Acolo ei vor putea desfășura o muncă concretă de îndrumare și de formare a noi și noi promoții de instructori, care vor putea iniția apoi mii și mii de tineri în tainele atletismului".

Vom forma un larg activ obștesc

THEODOR CONSTANTINESCU, *președintele consiliului regional U.C.F.S. Ploiești:* „Atletismul, în regiunea noastră, este practicat mai mult la Ploiești și la Cîmpina, dar avem posibilități în multe alte centre muncitorești. Ne vom strădui să ne formăm un larg activ obștesc care să ne ajute în acțiunea de răspîndire a acestui sport în toate orașele regiunii".

Vom desfășura o intensă muncă de propagandă

ANTON BIRO, *profesor de educație fizică la Satu Mare:* „Cadrele tehnice din regiunea Maramureș s-au ocupat în prea mică măsură de atletism. Din acest motiv nici nu avem atleți suficienți în regiune și nici vreun rezultat de reținut. La noi trebuie să desfășurăm, în diferite centre ale țării. Acolo ei vor putea desfășura o muncă concretă de îndrumare și de formare a noi și noi promoții de instructori, care vor putea iniția apoi mii și mii de tineri în tainele atletismului".

CONSFATUIREA PE ȚARA A ATLETISMULUI

Avem toate condițiile ca atletism să cunoască o largă dezvoltar

În încheierea lucrărilor consfătuirii pe țară a atletismului, a luat cuvîntul tovarășul AUREL DUMA, președintele Consiliului General U.C.F.S. Vorbitorul a subliniat faptul că problemele care au stat în centrul preocupărilor consfătuirii au fost analizate multilateral, cu simț de răspundere și competență, că — printr-o participare activă la lucrările consfătuirii — cei prezenți au adus o contribuție substanțială la îmbunătățirea materialelor prezentate și la stabilirea celor mai corespunzătoare măsuri care să asigure atletismului din țara noastră o dezvoltare la nivelul cerințelor actuale.

Ca rezultat direct ale excelentelor condiții create de partid și guvern mișcării noastre de cultură fizică și sport, al sprijinului permanent ce-l primim, activitatea atletică a repurtat în ultimii ani — în ansamblul activității de cultură fizică și sport — o serie de succese. Astfel, mii și mii de tineri participă la activitatea competițională în fazele preliminare ale campionatelor republicane de juniori și seniori, la tradiționalele crosuri de primăvară și toamnă, la diferite competiții de masă. Din rîndurile participanților la aceste întreceri s-au ridicat mulți dintre campionii noștri de astăzi.

Au crescut rezultatele atleților fruntași, fapt oglindit de locurile bune cucerite de ei la marile concursuri internaționale ca: Jocurile Olimpice, Campionatele europene, Universiada, Jocurile Balcanice etc. Merită a fi subliniată și comportarea bună a echipei noastre feminine care de 5 ani deține consecutiv titlul de campioană balcanică. Cele mai bune atlete ale noastre au situat în 1961 țara noastră pe locul VI în clasamentul mondial etc.

Aceste succese sînt, desigur, cunoscute și se bucură de aprecierea tuturor iubitorilor de sport din țara noastră. Trebuie însă să avem în vedere că în activitatea atletică, în special la unele probe, s-au manifestat și lipsuri serioase care trebuie grabnic lichidate. Astfel, nu avem încă sprinteri cu o pregătire la nivelul performanțelor internaționale, nu ne pot mulțumi nici rezultatele aruncătorilor de ciocan, ale săritorilor cu prăjina etc. Sînt deficiențe care arată că nu pretutindeni și nu întotdeauna au fost folosite în modul cel mai judicios condițiile existente, că dacă s-ar fi lucrat mai bine și, în unele cazuri, cu mai multă exigență rezultatele ar fi fost, fără îndoială, superioare. Tocmai de aceea, toți activiștii U.C.F.S., cadrele tehnice, profesorii de educație fizică, au datoria să situeze în centrul preocupărilor lor problema dezvoltării atletismului, să-și unească eforturile în direcția lichidării situației necorespunzătoare care mai există la unele probe atletice, să desfășoare o muncă de perspectivă pe baza unui plan concret și a unui țel precis.

În fața noastră, a tuturor, a spus vorbitorul, stă sarcina atragerii tineretului în practicarea atletismului și ridicarea acestei activități la nivelul sarcinilor trasate de partid, al condițiilor create, pentru a putea reprezenta cu cinste culorile patriei noastre în întîlnirile internaționale.

Analizînd, în expunerea sa, stilul de muncă al activiștilor sportivi, tovarășul Aurel Duma a insistat asupra faptului că s-au observat o serie de lipsuri în ceea ce privește controlul muncii, asigurarea perspectivei activității atletice etc., deficiențe izvorîte din stilul necorespunzător de muncă al unor consilii U.C.F.S., cluburi și asociații sportive. Nu este admisibilă situația ca din 453 de secții de atletism afiliate, numai circa 80 să participe la activitatea centrală, celelalte limitîndu-se la o activitate foarte redusă, la nivelul asociației sportive și, în multe cazuri, nici la atît. Secțiile de atletism ale cluburilor și asociațiilor sportive trebuie să devină unități de bază în activitatea noastră; ele trebuie să aibă obiective precise, un calendar competițional propriu care să angreneze într-o activitate continuă pe toți tinerii care iubesc acest sport. Acest aspect, al continuității în activitate, este deosebit de important și lui trebuie să i se acorde atenția cuvenită pentru că prin continuitate se asigură caracterul viu al întrecerilor, o selecționare judicioasă a elementelor tinere, talentate, de perspectivă. Firește, la aceste întreceri cu larg caracter de masă trebuie să fie angrenați și sportivii fruntași care, prin sfaturile și experiența lor, pot da un ajutor serios tinerilor începători.

Pentru a asigura o creștere permanentă a numărului de practicanți ai atletismului, pentru a dezvolta necontenit baza de masă a acestei importante ramuri sportive, este necesar să se studieze, împreună cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, măsurile ce trebuie întreprinse pentru ca școala, acest izvor nesecat de tinere talente, să fie folosită mai bine pentru dezvoltarea atletismului în lumina sarcinilor trasate de partid mișcării noastre sportive.

În ceea ce privește atletismul de performanță, toate cadrele din atletism au datoria să muncească cu mai mult simț de răspundere și perseverență pentru ridicarea nivelului performanțelor la nivelul corespunzător cerințelor pe plan internațional. Să nu uităm că în fața noastră stau competiții deosebit de importante cum sînt Campionatele Europene precum și Jocurile Olimpice din 1964. Dar, pentru a răspunde sarcinilor importante ce le revin, activiștii sportivi trebuie să-și îmbunătățească stilul de muncă, să acorde atletismului un loc de frunte în activitatea lor de fiecare zi. La rîndul lor, pentru a putea face față cu succes muncii de răspundere pe care o îndeplinesc, aceea de a contribui la formarea unui tineret sănătos, viguros, antrenorii trebuie să dovedească mai multă pasiune în activitatea lor, să cunoască toate aspectele legate de procesul complex al instruirii și educației. Antrenorul trebuie să fie un bun pedagog, psiholog, să aibă cunoștințe din toate științele ajutătoare. El trebuie să dea dovadă de principialitate, de exigență, să lupte pentru aplicarea cu curaj a tot ceea ce este nou și valoros, să înlăture empirismul și rutina din activitatea sa. Realizarea multiplelor sarcini privind dezvoltarea pe baze de masă a atletismului nu poate fi însă rezolvată numai cu ajutorul antrenorilor. Ei trebuie să simtă în fiecare clipă sprijinul permanent al tuturor activiștilor sportivi. În același timp, este necesar să se îmbunătățească munca desfășurată cu activul voluntar, cu instructorii sportivi al căror rol în activizarea maselor de tineri în practicarea exercițiilor fizice este deosebit de însemnat.

Avem toate condițiile pentru ca asemenea lipsuri să fie lichidate cît mai grabnic, pentru ca atletismul să cunoască o dezvoltare la nivelul cerințelor actuale.

Participanții la consfătuire au scos în evidență o serie de lipsuri și — în dorința sinceră de a contribui la îmbunătățirea muncii pe tărîmul atletismului — au criticat deschis pe cei care s-au făcut vinovați de asemenea stări de lucruri. În aceste critici, cadrele tehnice, profesorii de educație fizică, activiștii din organele și organizațiile sportive trebuie să vadă un puternic îndemn pentru o activitate mai susținută în viitor, pentru mobilizarea tuturor forțelor în vederea desfășurării unei munci cît mai rodnice.

Lucrările consfătuirii — a spus în continuare tovarășul Aurel Duma — interesul manifestat de participanți, însuflețirea cu care s-au purtat discuțiile, ne-au întărit convingerea că există într-adevăr toate posibilitățile pentru a asigura atletismului o dezvoltare continuă. Avem cadre, avem o bază materială corespunzătoare, condiții superioare. Trebuie însă să ne ridicăm la nivelul acestor condiții, să îmbunătățim necontenit munca organizatorică și de educație, procesul de instruire, întreaga noastră activitate.

Consfătuirea pe țară a atletismului a stabilit o serie de sarcini pentru îndeplinirea cărora sînt necesare măsuri temeinice. Asemenea analize trebuie desfășurate și la nivelul regional, raional și orășenesc, astfel încît principalele probleme ale atletismului nostru să fie dezbătute pînă jos, în asociațiile și cluburile sportive.

De-acum înainte începe, de fapt, munca noastră, a tuturor celor care am dezbătut împreună, la această consfătuire, problemele majore ale atletismului nostru. Întorși la locurile lor de muncă, activiștii sportivi au datoria să lămurească toate aceste probleme, să ia măsurile corespunzătoare și, angrenînd permanent un larg activ voluntar, să treacă la îndeplinirea lor. Această muncă trebuie desfășurată cu mult simț de răspun-